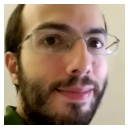
Estimar no és industrial

Per JoanM el dg., 16/08/2020 - 21:00

M'ho explicava un bon amic: estimar no és industrial. No es pot ruixar tothom amb la mànega, mullar indiscriminadament a tots per igual. Si fos així, estimar perdria l'essència, perquè ja no tocaria el cor. Les fotos estampades en sèrie poden ser molt boniques, però un quadre pintat a mà per a una persona que te'l regala té un valor infinitament superior.

Estimar és personal, és una filigrana artística que puc crear per a cadascú dels qui m'envolten: coneixent les seves necessitats, gustos, idiosincràsies... ofereixo o m'ofereixo a mi mateix/a per fer sentir l'altre únic i irrepetible, valorat com algú que és realment preuat. Els detalls per "pintar" aquesta obra d'art poden ser molt diferents: des de convidar-lo a passejar plegats una vesprada, a anar al cine o a escoltar com es troba prenent alguna cosa junts, fins a fer possible amb els recursos materials i humans de què disposo que allò que anhela en el fons del cor sigui una possibilitat real a la seva vida. Estimar es fonamenta en desitjar bé a l'altra persona, i d'aquí surten les idees i la creativitat. Estimar els amics és més fàcil. Estimar els enemics, també és desitjar-los bé, i des d'aquesta perspectiva buscar creativament com tocar-los al cor perquè se sentin estimats, i així es transformin les relacions.

Tota una aventura artística, que comença "agafant el pinzell" davant d'algú, oferint aquella persona davant de Déu en la pregària, i desitjant-li tot el bé que Ell li desitja.